

Anys 33, núm. 7, Diumenge VI de durant l'Any, 12 de febrer de 2012, Solemnitat de Sta. Eulàlia

JESÚS ET DIU: “SÍ QUE HO VULL: QUEDA PUR”

L'evangeli d'avui narra l'encontre de Jesús amb un leprós. Aquests malalts eren com uns morts vivents. La seva condició, infamant i desesperada. Al sofriment físic s'hi afegia la sofrença moral i espiritual per causa de la marginació social, per l'allunyament de la família, per ser impurs i considerats pecadors. Jesús accepta de trobar aquell que tots eviten, mostrant així que l'impuresa i la brutícia més grans es troben en aquells que refusen d'embrutar-se les mans amb els altres, en favor dels altres. Jesús no només es troba amb el leprós, sinó que l'acull i el toca. Toca l'intocable. “Si voleu, em podeu purificar”. I Jesús li contesta: “Sí que ho vull: queda pur”. Eternament, Déu vol fills guarits. La curació comença quan hom troba un “tu” que l'acull i l'estima. A cada generació, trobem persones que, plenes de Jesús, fan les mateixes coses de Jesús i van a l'encontre dels leprosos del seu temps. Fer-ne la llista seria llarg. Però ells han sabut tocar-los amb un gest d'afecte, amb un somriure, amb una acollida cordial, sense prejudicis. Guarits –i purificats– ells mateixos del seu mal, del seu pecat, han esdevingut veritables guaridors dels seus germans.

Mans Unides

AVUI, COL·LECTA EXTRAORDINÀRIA CAMPANYA CONTRA LA FAM

Es repartiran els sobres de la campanya perquè els dipositeu en les bosses que es passaran a l'hora de l'ofertori de cada missa.

ADORACIÓ EUCARÍSTICA DIÀRIA. Capella del Santíssim: De dilluns a divendres, des de les 10:30 a les 20:00 h. Us animem a inscriure-us en un torn d'hora.

CONSELL PASTORAL. És convocat per al proper dimarts 14 de febrer, a la sala de juntes de la rectoria.

TEXT DEL MISSATGE DE BENET XVI DEL DIA DEL MALALT. En trobareu còpies en les tauletes de l'entrada i en el cancell. Ahir, festa de la Mare de Déu de Lourdes, se celebrà la Diada del Malalt.

LECTORS A LES MISSES. Els mossens no hauríem d'anar a la caça i captura dels lectors, havent-hi tants fidels que ho podrien fer i que només caldria que s'oferissin abans de començar la celebració. Aleshores és important llegir-la prèviament: la Paraula de Déu s'ho mereix. Tampoc seria bo que el celebrant digués, ja començada la missa: “si algú vol pujar a llegir la lectura”. És un pèssim sistema. El millor fora poder confegir una llista de possibles lectors per a cada missa. Aquest és un ministeri molt bonic i que expressa l'amor que tenim per la Paraula de Déu. A cada lector li diríem: pren-te cinc minuts per preparar-la, per a nodrir-te'n. L'important, en una paraula, és aquell qui parla. Si ets lector, pensa que per la teva veu, és Déu qui parla avui!

CENTRE PARROQUIAL. Diumenge vinent, 19 de febrer, a les 18 h, els grups del Centre han preparat una inauguració oficiosa, diguem-ne lúdica i casolana, de la caixa escènica del Teatre, una vegada acabades les obres, amb un espectacle fet pels artistes de la casa: “Torna el teatre dins d'un mar ple d'il·lusions”. L'entrada és gratuïta. La data de la inauguració oficial, que inclourà una pregària de benedicció amb el nostre Cardenal Arquebisbe, encara no està fixada.

Missa: Feiners: 8:00, 10:00 i 20:15. Dissabtes i Vigílies de festa, amb servei de guarderia pels petits: 19:15. Diumenges: 8:30, 10:00, 11:30, 13:00 i 20:15.
Confessions: dies feiners de 8:45 a 10:00 i de 19:45 a 20:00, i un quart d'hora abans de les Celebracions dominicals. **Despatx Parroquial:** dilluns, dimecres i divendres, de 17:30 a 20:00 (exceptuant festes i vigílies de festa). **Càritas Parroquial:** (entrant per c/ Arquitecte Mas, 3). Dimecres, de 9:00 a 12:00. Tel: 93 203 03 39. **Adreces:** Rectoria i Despatx parroquial – c/ Rector Voltà, 5. 08034 – Barcelona. Tel: 93 203 09 07. Centre Parroquial – c/Pare Miquel de Sarrià, 8. Tel: 93 203 97 72. **Web:** www.parroquiasarria.net. **Mail:** santvicenc@parroquiasarria.net

Els dos missatges de Santa Eulàlia

Homilia pronunciada el 12 de febrer de 2006, a la nostra Parròquia

Ara que tota l'església està tan ben il·luminada, incloses les capelles laterals, paga la pena aturar-se davant la imatge de Santa Eulàlia. És obra d'un gran escultor religiós, Camps i Arnau, i la imatge està emmarcada en dos plafons del pintor Torras Viver, que representen el lloc on va néixer la santa, el Desert de Sarrià, i el lloc on va rebre la corona del martiri, juntament amb la catedral on es venera el seu sepulcre. Dues coses m'han cridat l'atenció en la imatge: la primera és l'actitud dels seus braços, rodejant amorosament la creu aspada en la qual moriria, i la segona és com l'artista ha sabut donar una transparència molt formosa a la seva mirada: és la mirada neta, clara, pura. Són les dues característiques de Santa Eulàlia, Verge i Màrtir, les quals ens donen un doble missatge, un molt profund, l'altre potser no tant fonamental, però també important.

El primer missatge que ens dóna la Santa és que a la vida hi ha persones, hi ha coses per les quals val la pena morir. Em va quedar al cor el que una vegada, una mare, el mateix dia de la confirmació de la seva filla, ens deia: "Ens l'estimem tant aquesta noia que jo no dubtaria ni un moment en donar la vida per ella, si fos precis". Em va emocionar. Doncs bé, Santa Eulàlia va estimar tant a Nostre Senyor que no va dubtar a donar la seva vida per Ell. S'ha d'estar molt convençut d'una idea, s'ha d'estimar molt una persona per deixar-se prendre la vida per ella. Els devia haver penetrat molt endins la fe als màrtirs perquè donessin la vida fins i tot amb alegria. Com mou llegir les cartes que Sant Ignasi d'Antioquia, al segle II, escrivia a les comunitats per on passava camí de Roma on rebria el martiri. O també llegir el que deia Tomàs Moro a l'Anglaterra del segle XVI saben que ja estava condemnat a mort. I fins potser alguns de nosaltres hem conegut persones que han donat la vida per la seva fe.

Quan diem el cànon primer –l'anomenat "romà"– abans de la consagració recordem els apòstols i uns quants sants màrtirs dels primers segles. Després de la consagració aquesta pregària eucarística fa memòria d'altres sants i de 7 santes, totes màrtirs i la majoria molt joves. Segons la tradició: Agnès, Cecília, Àgata, Anastàsia. Nosaltres hi podem afegir Eulàlia. La majoria d'elles, segurament sense passar de l'adolescència, ens diuen que val la pena morir per la fe i ens ajuden en les nostres vacil·lacions, en els nostres moments obscurs, que ens poden afectar ara que veiem com molts declaren públicament la seva increença. Jo penso que el testimoni de Santa Eulàlia animarà la fe de tantes persones que passen per aquesta església per pregar. Podrem dir als nens i nenes de l'Esplai: aquesta noia va estimar tant a Jesús, que no el va deixar per res del món. Podrem dir als joves que la fe és més gran que tot, i a les persones grans, que sovint tenim les nostres dificultats, mirant Santa Eulàlia, vencerem els nostres dubtes.

He dit, però, que Santa Eulàlia ens porta un segon missatge, no tant transcendent com el primer, però també rellevant. La majoria d'aquestes santes que van donar la vida per la seva fe, tenen noms d'origen grec. Mirant l'etimologia grega trobes que el nom fa la cosa. La setmana passada vam celebrar Santa Àgata, que en grec vol dir *bondadosa*, Santa Dorotea vol dir *regal de Déu*, i avui Santa Eulàlia, que vol dir *ben parlada*, la que parla bé, la bella paraula. També és un missatge per avui, sobretot per a superar la tendència que es va estenent a la nostra societat, de dir paraules que, a més d'ofendre les oïdes, empobreixen molt el llenguatge, ja que amb quatre o cinc paraulotes, s'anomenen dotzenes de coses. És bonica la nostra parla, com és bonic el grec i el llatí, idiomes dels quals provenen la majoria de paraules. Aquí a la nostra Parròquia n'hem tingut un que fou mestre de la paraula bella, Mn. Felip Casañas. Ell sí que feia quedar bé a la nostra patrona Santa Eulàlia, no solament per la correcció del seu parlar, sinó també pel coneixement que tenia del nostre llenguatge, recollint el millor dels nostres poetes i literats. Doncs bé, aquest és el segon missatge: que estimem la nostra llengua, que la parlem bé i que l'enriqueixim, sense necessitat d'abarrocar-la. Que santa Eulàlia ens hi ajudi i ens encoratgi!

Mn. Frederic Ràfols